

Εορτασμός του Αγίου Χριστοφόρου στον Πολυπλάτανο Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Πέμπτη της Διακαινησίμου 9 Μαΐου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Χριστοφόρου Πολυπλατάνου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Βασιλικήν άλουργίδα, βαφεΐσαν έξ αίμάτων σου Μάρτυς, ... Χριστο-φό-ρε άήττητε, Άγγέλων χοροΐς συγ-χορεύεις».

Χθές ἡ Ἐκκλησία μας ἐόρτασε τόν εὐαγγελιστή τῆς ἀγάπης, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο, τόν ἡγα-πη-μένο μαθητή τοῦ Κυρίου, αὐτόν ὁ ὁποῖος ἐξεδήλωνε τή μεγαλύτερη ἀγάπη καί στοργή πρὸς τόν Διδά-σκαλό του ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητές.

Καί σήμερα ἐορτάζει ἕναν ἄλλο ἅγιο, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά μὴν ἀνέ-πε-σε ἐπὶ τὸ στῆ-θος τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως ὁ εὐαγγελιστής Ἰω-άν-νης κατὰ τόν Μυστικό Δεῖπνο, ἀλ-λά ἀξιώθηκε, κατὰ τήν πα-ράδοση τῆς Ἐκκλη-σί-ας μας, νά φέρει τόν Χρι-στό στοὺς ὤμους του καί στήν ψυχὴ του.

Γι' αὐ--τό καί ἀνα-δείχθηκε μάρ--τυ---ς δια-πρύ-σιος τῆς πί---στεως καί τῆς ἀ-λη-θείας τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖο δέν ἀρνήθηκε ἀκόμη καί ὅταν γνώ-ρι-ζε ὅτι ἡ ἔμμονή του στήν πίστη θά τόν ὀδη-γοῦσε στό μαρτύριο.

Ὁ ἅγιος Χριστοφόρος δέχθηκε τήν κλήση ἀπὸ τόν Θεό, πρῶτα στήν πί--στη καί στή συνέ-χεια στό μαρτύριο. Καί ἀποδέχθηκε καί τίς δύο κλήσεις μέ θάρρος καί παρ-ρη-σία, καί τίς ἀκολού-θησε μέ συνέ-πεια καί αὐτα-πάρ-νηση μέχρι τέ-λους, σφραγίζοντας τόν δρόμο τῆς ζωῆς του μέ τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου του. Ἐτσι ἔλαβε τόν στέφανο τῆς αἰωνίου ζωῆς καί τιμᾶται σή-μερα καί ἀπὸ τήν ἐπ' οὐρανοῖς θριαμβεύ-ου-σα καί ἀπὸ τήν ἐπὶ γῆς στρατευο-μένη Ἐκκλη-σία.

Κινητήριος δύναμη τῆς ζωῆς καί τοῦ μαρτυρίου του ἦταν ἡ σταθερὴ καί ἀκλόνητη πίστη του, ἡ ὁποία τοῦ ἔδιδε τήν ἐλπίδα ὅτι «οὐκ ἄξια τά παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τήν μέλ--λου-σαν δόξαν ἀπο-καλυ-φθῆ--ναι εἰς ἡ-μᾶς».

Ἦταν αὐτὴ πού τοῦ ἔ-δι-δε τήν ἐλπίδα ὅτι ἡ αἰ-ώνια ζωὴ πού θά ἀπο--λαύσει κοντά στόν Χριστό, ἐάν παραμείνει πιστός καί ἐάν θυ-σιά-σει τή ζωὴ του γιὰ Αὐτόν, εἶναι ἀσυγ-κρίτως ὦ-ραι-ό--τε-ρη ἀπὸ τήν ἐπί-γεια ζωὴ πού ἔχει ἕνα βέ-βαιο τέ-λος.

Καί αὐτὴ ἡ ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς τόν γέμι-ζε μέ χαρὰ καί προσ--δοκία καί τόν ἔκανε νά μὴν ὑπο-λογίζει οὔτε τόν πόνο, οὔτε τά αἰ-μα--τα πού ἔρρεαν ἀπὸ τό σῶμα του, οὔτε τίς ὀδυ-νη-ρές συνθῆκες στή φυ--λ-ακή, οὔτε τόν φό-βο τοῦ δημίου καί τοῦ θα-νάτου πού πλησίαζε.

Ἡ ἐλπίδα στόν Χριστό καί στήν αἰώνιο ζωὴ ἔδιδε τῇ δύναμει στόν ἅγιο Χριστοφόρο νά ὑπομένει τή δο-κιμασία τοῦ μαρτυρίου καί, παρά τοὺς πόνους καί τίς τα-λαιπωρίες, νά προ-σεύ-χεται στόν Χριστό, νά τόν ἀξιώσει νά μεί-νει πιστός ἄχρι θα-νά-του καί νά τοῦ χαρίσει, κατὰ τήν ὑπό-σχεσή του, τόν στέφανο τῆς ζω-ῆς.

Ἡ ἐλπίδα, ἡ ὑπομονή καί ἡ προ-σευχή μέ τίς ὁποῖες ἀντιμετώπισε τό μαρ-τύριο ὁ ἅγιος Χριστοφόρος, τοῦ ὁποῖου τιμοῦμε σή-μερα τήν ἱερά μνήμη, δεί-χνουν καί σέ μᾶς τόν τρό-πο μέ τόν ὁποῖο θά πρέπει νά βα-δί-ζουμε στή ζωή μας, τόν τρό-πο μέ τόν ὁποῖο θά πρέπει νά ἀντι-με-τω-πί-ζουμε τά θέματα πού μᾶς ἀπα--σχο--λοῦν, τά προβλή-μα-τα καί τούς πει-ρα-σμούς πού καθημερινά συναν-τοῦ-με.

Ἄν ὅλα αὐ-τά, τά ὁποῖα βρί-σκον-ται μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή ζωή μας καί γιά τή σω-τηρία μας, ἂν ὅλα αὐτά εἶτε εἶναι δυσάρεστα εἴ-τε εἶναι ἀκό-μη καί ὀδυ-νηρά, εἶτε ἀφο-ροῦν ἐ-μᾶς προσωπικά εἶτε οἱ-κεῖα μας πρόσω-πα, εἴ-τε ἀφοροῦν θέματα ἐπί-γεια καί ὑλικά εἶτε ἀφο-ροῦν ζη-τή-ματα πνευ-μα-τικά, ἂν τά ἀντι-μετωπίζουμε μέ ἐλ-πίδα, μέ ὑπο-μονή καί κυρίως μέ προσευχή, τότε τί-πο-τε δέν θά μπο-ρεῖ νά μᾶς στερήσῃ τή χαρά, τίπο-τε δέν θά μπορεῖ νά μᾶς καταβάλλῃ ἢ νά μᾶς ἀπογοητεύσῃ.

Γι' αὐτό ἅς μὴν ξε-χνοῦμε ποτέ ὅτι ὅ,τι συμβαίνει στή γῆ, ὅσο δύσκολο καί ἐ-πώ--δυνο ἂν μᾶς φαί-νε-ται, δέν παύει νά εἶναι προ-σωρινό. Τό ἴδιο ἰ-σχύει καί γιά ὅ,τι εἶναι εὐχά-ρι-στο καί χαρού-μενο· καί αὐτό εἶναι προ--σωρινό καί ἐφή-με-ρο.

Ἡ ζωή μας δέν εἶ-ναι ἐδῶ, δέν εἶναι στή γῆ, εἶναι στόν οὐρανό. Ἐδῶ εἴμαστε μό-νο πε-ρα-στικοί, εἴ-μα-στε μόνο γιά νά προ-ε-τοι-μασθοῦ-με γιά τή μέλλουσα ζωή.

Ἄς ἀγωνιζόμαστε, λοι-πὸν, καί ἐμεῖς, ἀκο-λουθώντας τήν προτρο-πή τοῦ ἀποστόλου Παύ-λου καί τό πα-ρά--δειγμα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χριστοφόρου, νά ζοῦμε «τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσ-καρ-τεροῦντες» γιά νά δη-μιουργήσουμε τίς προ-ὑ-πο-θέ-σεις, ὥστε νά ἀπο-λαύ--σου-με τά ἀγα-θά τῆς αἰωνίου ζω-ῆς, πού ἔχει ἐτοι-μάσει γιά χάρη μας ὁ Θεός.

Καί τιμών-τας τή μνή-μη τοῦ ἁ-γίου ἐνδόξου μάρ-τυ-ρος Χρι-στοφόρου, ἰδι-----αι---τέρως ἐδῶ στήν ἐνορία σας, ἅς ἐξετά-σου-με τόν ἑαυτό μας κα-τά πόσον ἀνταποκρι-νό-μαστε στίς προ-ὑ-πο--θέ-σεις πού ἔθεσε μέ τή ζωή καί τό μαρτύριό του ὁ ἅγιος Χριστο-φό-ρος, καί ἅς ἐπικαλε-σθοῦ-με τή βοή-θεια καί τή μεσιτεία του, ὥστε νά ὑπομένουμε τίς δυ-σκολίες καί τούς πειρα-σμούς τῆς παρουσίας ζωῆς μέ ὑπομονή μέχρι νά φθάσουμε διὰ τῶν πρεσβειῶν του καί στή βασι-λεία τῶν οὐρανῶν.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

